

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **J. H.**, zastoupený JUDr. Janou Sládkovou, advokátkou se sídlem Jiráskova 398/II, Rokycany, proti žalovanému: **Krajský úřad Karlovarského kraje**, se sídlem Závodní 88, Karlovy Vary, **za účasti osoby zúčastněné na řízení:** Plzeňský kraj, se sídlem Škroupova 18, Plzeň, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 31. 3. 2015, č. j. 57 A 114/2013 - 66, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 31. 3. 2015, č. j. 57 A 114/2013 - 66, **se z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím Městského úřadu Rokycany (dále jen „vyvlastňovací úřad“) ze dne 7. 1. 2013, sp. zn. 281/SMAT/11, bylo k žádosti Plzeňského kraje (nynější osoby zúčastněné na řízení) rozhodnuto podle § 24 odst. 2 zákona č. 184/2006 Sb., o odnětí a omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o vyvlastnění“), tak, že se pro účel uskutečnění veřejně prospěšné stavby „Obchvat silnice III/11724 Rokycany – Kamenný Újezd – Hrádek“ pozemky ve vlastnictví žalobce specifikované ve výroku I. tohoto rozhodnutí vyvlastňují odnětím vlastnického práva ve prospěch Plzeňského kraje a pozemky specifikované ve výroku II. se vyvlastňují omezením vlastnického práva zřízením věcného břemene ve prospěch Plzeňského kraje. Rozhodnutím žalovaného ze dne 10. 10. 2013, č. j. 313/LP/13, bylo odvolání žalobce proti uvedenému rozhodnutí první stupně zamítnuto a toto rozhodnutí potvrzeno.

Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu, kterou Krajský soud v Plzni rozsudkem ze dne 31. 3. 2015, č. j. 57 A 114/2013 - 66, zamítl.

Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost, v níž též navrhl, aby Nejvyšší správní soud podané kasační stížnosti přiznal odkladný účinek ve smyslu § 107 odst. 1 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. Stěžovatel v dané souvislosti uváděl, že uskutečňování účelu vyvlastnění spojené s realizací stavby silnice je krajním nevratným zásahem do jeho vlastnických práv a že mu v této souvislosti bezprostředně hrozí nenahraditelná újma, přičemž podle jeho názoru zde nebyla prokázána převaha veřejného zájmu na bezprostředním dosažení účelu vyvlastnění nad ochranou vlastnického práva stěžovatele a zároveň by se přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nepřiměřeným způsobem nedotklo práv třetích osob.

Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyjádřil podáním ze dne 1. 7. 2015, v němž uvedl, že přiznání odkladného účinku by bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem, který je shodný s veřejným zájmem na vyvlastnění jako takovém a který byl v dosavadních řízeních zjištěn. Právě proto, že je vyvlastňovací řízení vedeno již řadu let, by byl další odklad na újmu záměru vybudovat silnici, která má sloužit jako obchvat.

Shodným způsobem jako žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyjádřila i osoba zúčastněná na řízení podáním ze dne 30. 6. 2015.

Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej ale může na návrh stěžovatele přiznat a užije přitom přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Předpokladem vydání rozhodnutí o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je podání návrhu na jeho přiznání stěžovatelem, a to návrhu odůvodněného negativními důsledky výkonu či jiných právních účinků rozsudku krajského soudu, které Nejvyšší správní soud v každém konkrétním případě uváží ve vztahu k zákonným podmínkám.

Ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. obsahuje dvě podmínky, které musí být kumulativně splněny, aby mohl být žalobě (respektive kasační stížnosti) přiznán odkladný účinek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí znamenat pro žalobce (resp. stěžovatele) nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Nutno zdůraznit, že tyto podmínky se liší od důvodů, pro něž lze podat kasační stížnost ve věci samé (§ 103 s. ř. s.), a předmětem rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku proto není předběžné posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí krajského soudu (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 9. 2006, č. j. 6 Ads 99/2006 - 33).

Zároveň je třeba vzít v potaz rovněž to, že kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem, neboť směřuje proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu. Nejvyšší správní soud vychází ve své konstantní judikatuře z toho, že přiznání odkladného účinku vůči pravomocnému rozhodnutí je třeba připustit pouze tehdy, jestliže nezbytnost odkladného účinku převáží nad požadavkem právní jistoty a stability právních vztahů opírajících se o pravomocná rozhodnutí orgánů veřejné moci. Přiznáním odkladného účinku se prolamují právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem

pokračování

zrušeno; tímto zákonným postupem ovšem není přiznání odkladného účinku, ale až meritorní výrok o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud tak konstatuje, že v posuzovaném případě nedospěl k závěru, že by výkon nebo jiné právní následky rozsudku krajského soudu znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, resp. veřejnému zájmu.

Co se týká újmy hrozící stěžovateli, jak on sám ji popisuje, je zřejmé, že započítím stavebních prací na vyvlastněných pozemcích může dojít ke změnám, které jsou z pohledu stěžovatele negativní a do značné míry i nevratné. Na druhou stranu je třeba vzít v potaz, že stěžovatel sice v návrhu na přiznání odkladného účinku tvrdil, ale žádným způsobem nedoložil, ač ho stíhalo vedle břemene tvrzení také břemeno důkazní, že mu tato újma hrozí zcela bezprostředně a nabývá tudíž dostatečné intenzity. Samotné nabytí právní moci rozhodnutí o vyvlastnění totiž ještě neznamená, že mohou být ihned zahájeny práce na stavbě dané silnice. Toto rozhodnutí je pouze jedním z předpokladů pro další postup podle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), v relevantním znění (dále jen „stavební zákon“). Ze správního spisu sice vyplývá, že bylo již vydáno rovněž rozhodnutí o umístění dané stavby, nicméně k její realizaci je zapotřebí rovněž pravomocné stavební povolení. Stěžovatel přitom nejen nedoložil, ale ani netvrdil, že by takové rozhodnutí pro danou stavbu již bylo vydáno a že by již nabylo právní moci. Přitom je třeba vycházet z toho, že stěžovatel je oprávněn účastnit se daného stavebního řízení [ze správního spisu je zřejmé, že stavba se bude přímo dotýkat i pozemků, jež zůstaly ve vlastnictví stěžovatele - viz § 109 písm. e) stavebního zákona] a tedy i podat proti případnému rozhodnutí o povolení stavby odvolání, resp. následně proti odvolacímu rozhodnutí žalobu ke správnímu soudu, s níž může stěžovatel spojit rovněž návrh na přiznání odkladného účinku takové žaloby ve věci samotného povolení stavby.

Vedle již uvedeného musí Nejvyšší správní soud dále konstatovat, aniž by předjímal samotné posouzení důvodnosti kasační stížnosti, že je nicméně nutno v této fázi řízení vycházet z toho, že pozemky stěžovatele byly vyvlastněny nebo jeho vlastnické právo k některým z nich omezeno v zájmu realizace veřejně prospěšné stavby a je tedy dán veřejný zájem na tom, aby v tomto procesu nedocházelo k průtahům. V této souvislosti nelze přehlédnout, že samotná žaloba podaná u krajského soudu dne 13. 11. 2013 měla ze zákona odkladný účinek (§ 28 odst. 4 zákona o vyvlastnění). Po dobu řízení před krajským soudem tak postupy směřující k realizaci daného záměru nemohly v plném rozsahu pokračovat. Ve vymezeném kontextu a při zohlednění popisované povahy kasační stížnosti jakožto mimořádného opravného prostředku je také třeba vnímat otázku dotčení veřejného zájmu případným přiznáním odkladného účinku.

S ohledem na shora uvedené Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v případě návrhu stěžovatele nejsou podmínky pro přiznání odkladného účinku jeho kasační stížnosti dle § 107 odst. 1 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. dány.

Nejvyšší správní soud proto návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl. Tím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. července 2015

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu